

ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ,
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΝ ΣΥΡΩ

Ἐνταῦθα	ἔτησίᾳ	φρ.	10
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	"	"	14
Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημ. γραφεῖα	"	"	20
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει	"	"	14

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος λεπ. 20
Διὰ διατριβὰς καὶ εἰσοποτήρεις κατ' ἀποκοπὴν.
Οἱ καθυστεροῦντες ἐνάγονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων.

Παρακαλεῖται ὁ τέως βουλευτὴς Κωνσταντῶν κύριε Ἰωάννης Γκιῶν νὰ πληρώσῃ τὴν συνδρομὴν του εἰς τὸν παρουσιάσαντα αὐτῷ τὴν ἀπόδειξιν ἡμῶν. Μὴ νομίζῃ δὲ ὁ ποτὲ βουλευτὴς ὅτι ἐπιστρέφων ἤδη τὸ φύλλον ἐξοφλεῖ, διότι θὰ τὸν ἐνάξωμεν εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον καὶ θὰ πληρώσῃ καὶ ἐξοδα. Ταῦτα, κύριε Γκιῶν, ἐπὶ τοῦ παρόντος . . .

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες ἔτι τὴν ἑαυτῶν συνδρομὴν ἡμέτεροι συνδρομηταὶ νὰ πληρώσωσι πρὸς τὸν παρουσιάσαντα εἰς αὐτοὺς ἀπόδειξιν ἡμῶν ἐνυπόγραφον καὶ ἐνσφράγιστον. Ἄς λάβωσι δὲ ὑπ' ὄψιν οἱ φίλοι συνδρομηταὶ τοῦ «Ἡλλίου» ὅτι παρήλθον πέντε σχεδὸν μῆνες ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους, πᾶσα δ' ἔτι καθυστέρησις τῆς συνδρομῆς προπληρωτέας οὐσης, ζημιῶσιν ἡμᾶς. Ἐν τέλει δ' ἐπαναλαμβάνομεν καὶ πάλιν ὅτι ἡ συνδρομὴ εἶναι ἔτησίᾳ. Εἰς τινα δ' εὐφρονέστατον κύριον ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τὸ νὰ νομίζῃ ὅτι μὴ δεχόμενος τὸ φύλλον ἐξοφλεῖ τὰ ὀφειλόμενα, εἶναι μωρὸν, καλῆτερον δὲ νὰ πληρώσῃ διότι θὰ κλητευθῇ εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον.

Πωλεῖται ἡ εἰς Παρακοπὴν γνωστὴ ἐξοχή τῶν κληρονόμων Ἰωσήφ Δαπόλα, περιέχουσα δύο οἰκίας κεχωρισμένας ἀλλήλων, ἄφθονον ὕδωρ, καὶ πλεῖστα δένδρα ὀπωροφόρα. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ ἡμέτερον Γραφεῖον.

ΤΗΛΕΣΚΟΠΙΑ

Θεάτρον, θαλάσσια καὶ παντοῖου εἶδους πωλοῦνται εἰς τοῦ κ. Ι. Κ. Χούμη.

Λαιμοδέτας καὶ μπαστούνια ὀρεινὰ πωλεῖ ὁ κ. Ἄνδρ. Σέρρας.

ΜΙΑ ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἄσεβεις λόγοι, οὓς ἐξέφερε νεανίας ἀσχολούμενος εἰς τὴν ἐλαφρὰν φιλολογίαν, ἠνάγκασαν ἐπιστήμονα διακεκριμένον, νὰ γράψῃ ἐν τῇ «Χώρα» οἰονεὶ ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ μεγάλου μέρους τοῦ Ἑλλην. λαοῦ, τοῦ κατοικοῦντος τὴν καλὴν τοῦ Πέλοπος χώραν· ἀλλ' εἰς τὸν γράφαντα ἀσεβῶς περὶ τῶν Πελοποννησίων ὑπομνήσκωμεν ὅτι ἀσεβῆς περὶ αὐτῶν λόγους δὲν ἠδύνατο νὰ προφέρῃ Ἑλληνας ἢ οἷος δὴποτε γνωρίζων τὴν Ἑλλην. ἱστορίαν, ἀλλ' ἄνθρωπος ἀγνοῶν ἢ ἀπωτάτω αὐτῆς εὐρισκόμενος, θέλων δὲ μόνον νὰ βοηθῇ τὴν ὑπουλον καὶ μοχθηρὰν πολιτικὴν τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ, ὅστις ἀφ' οἴτου κατ' ἀτυχίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀνήλθεν εἰς τὴν διοίκησιν αὐτῆς, μεταξὺ τῶν μέσων τῆς ἐπικρατήσεώς του ἀνεγράψε καὶ τὴν ὑποδούλωσιν, ἢ τοῦλάχιστον τὴν ταπείνωσιν, τοῦ σπουδαιότερου στοιχείου τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, τὸν ἐξευτελισμὸν, δηλαδή, τῆς Πελοποννήσου, πρᾶγμα κατάδηλον ἐκ τῶν ἐπὶ ὀκταετίαν πράξεών του.

Βεβαίως δὲν εἶναι Ἑλληνας ὁ ἀγαπῶν καὶ ὑποθάλλων τὰς διαιρέσεις καὶ τὰ μίση, ἀναγκάζεται τις ὅμως νὰ παρατηρήσῃ πρὸς τοὺς ἐκ συστήματος διώκτας τῶν Πελοποννησίων τὰ ἐξῆς.

Δὲν εἶναι καιρὸς τώρα νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὰ παλαιὰ ὅτι, δηλαδή, ἐν Πανελληνίῳ μνημείῳ τῆς κατὰ τῶν Περσῶν νίκης, εἰ καὶ συνηγωνίσθησαν τὰ τέκνα πάσης τῆς Ἑλλάδος, ἀνεγράφη, τῇ διαταγῇ τῶν Ἀμφικτυόνων, ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων πάντων, τὸ γνωστὸν ἐκείνου ἐπίγραμμα· «Μυριάσι ποτε τῇ δε τριηκοσίαις, ἐμάχοντο ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέττορες» ἢ ὅτι μαχομένου τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὸν περὶ τῶν ὅλων ἀγῶνα, ἤρχον αὐτοῦ κατὰ ξῆρὰν καὶ θάλασσαν ἐκ Πελοποννήσου ἀρχηγαί, οἱ Εὐρυβιάδης καὶ Πανσανίας, πάντων τῶν Ἑλλήνων ἀποδεχομένων τοῦτο, καὶ ὅτι ὁ Στράβων μὴ Πελοποννήσιος, γράφει· «Ἀκρόπολις ἐ-

στὴν ἢ Πελοπόννησος ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος» ἀλλ' ἐρχόμεθα εἰς τὰ ὀλίγον πρὸ ἡμῶν.

Εἶναι ἀληθές, καὶ δὲν δύναται τις νὰ τὸ ἀρνηθῆ, ὅτι τῶν Ἑλλήνων τὰ δεινοπαθήματα, αἱ θυσίαι καὶ οἱ ἀγῶνες εἰσὶ μεγάλοι, ὅμοιοι καὶ κοινὰ, ἕκαστος ὅμως ὀφείλει νὰ ὁμολογῆ ὅτι ὅπως ἢ ἐπὶ τῶν ὀρέων τοῦ Μωρηᾶ ἐπὶ γενεὰς ὅλας διαμονὴ τῶν κλεφτῶν καὶ αἱ ἐπὶ Ὀρλώφ καὶ κατὰ τὴν κάθοδον τῶν Ἀλβανῶν θυσίαι, τὰ βάσανα καὶ ἡ ἐρήμωσις τῆς Πελοποννήσου πρωτεύουσιν, οὕτω καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος κατορθώματα, ὧν κέντρον ἦτο ἡ Πελοπόννησος, ἐξ ἧς πᾶσα ἐνέργεια καὶ διευθύνσεις, εἰσὶν ἐράμιλλα τῆς ἀρχαίας Ἑλλην. δόξης. Διότι πῶς ν' ἀρνηθῆ τις ὅτι αἱ ἐξ ἐφόδου καὶ διὰ πολιορκίας, ἄλωσις ἐπὶ τῆς Πελοποννήσου φρουρίων, ἡ ἐκ τῆς εὐτολμίας τῶν Μωραϊτῶν καὶ τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ Γέρω Κολοκοτρώνη καταστροφὴ τοῦ μυριάδρου στρατοῦ τοῦ Δράκλλη, ἡ κατὰ τῶν ὄρεων τοῦ Αἰγυπτιῶ Ἰμβραήμ μετὰ τείματος καὶ μέχρις ἀπογνώσεως ἀμυνα τῶν Μωραϊτῶν, ἡ ἀποστολὴ ἐπικειλημένως ἐπικουριῶν εἰς Μεσολόγγιον ὑπὸ τὸν Γενναῖον, τὸν Κανέλλον Δηλιγιάννην καὶ αὐτὸν τὸν Γέρω Πετρόμπεην, εἰς Σούλι ὑπὸ τὸν Κυριακούλην, μέχρι Θεσσαλίας ὑπὸ τὸν Νικηταρᾶν καὶ Κανέλλον Δηλιγιάννην, εἰς Ὑδραν καὶ Σπέτσας φρουρᾶς Πελοποννησίων ὑπὸ τὸν Γενναῖον καὶ Μανιατῶν εἰς Κρήτην τῷ 1828, εἰσὶ πράξεις καθαρῶς Πελοποννησιακαί, δοξάσασαι ὅμως τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν. Βεβαίως δὲ πάντες γνωρίζομεν ὅτι παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ μεγαλοφυοῦς υἱοῦ τῆς Καλογραίας πίπτοντος, ἀφηρητῆ ὑπὸ σφαίρας κανονίου ἢ χεῖρ τοῦ ὑπασπιστοῦ του, ὅστις δὲν ἦτο ἄλλος ἢ τὸ ἡρωϊκὸν τῆς Βυτινῆς τέκνον, Παναγιώτης ὁ Κακλαμάνος καὶ ὅτι μέρος τῆς πολυτίμου ἐκατόμβης ἦν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πολυτιμοτέρου αὐτῆς τέκνου ἔθυσσε θρηνοῦσα εἰς Φάληρον ἢ Ἑλλάδα, ἀπετέλουν καὶ ἄλλα μὲν τῆς Πελοποννήσου τέκνα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ χαριτωμένον **Ἀρχοντόπουλον τοῦ Μωρηᾶ**:

Καὶ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν δὲ τῆς Ἑλλάδος, ὁ σάκις ἀντήχησεν ὁ θούριος τοῦ πολέμου, πάντοτε ὁ γηραιὸς Μωρηᾶς συνεταράχθη, καὶ τῷ μὲν 1840 ἔστειλεν εἰς τὴν ἐπαναστατήσασαν Κρήτην, τὸν Γερμανὸν Μαυρομιχάλην, τὸν Ἀλέξανδρον Κουμουνδούρον, τὸν Πετροπουλάκη καὶ ἄλλα ἀρητίφιλα αὐτοῦ τέκνα, τῷ δὲ 1854 τετρακισχίλιοι Πελοποννήσιοι ὑπὸ τὸν Πετροπουλάκη, τὸν Λεωτσάκον, τοὺς Πλαπούτας, τὸν υἱὸν τοῦ Γενναίου, τὸν Μπιτσάνην καὶ τὸν Λεβέντην, σπεύσαντες ἅμα ἀντήχησε τὸ πυροβόλον καὶ εὐρεθέντες παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ὑπὲρ τῆς ἰδιαίτερας αὐτῶν πατρίδος μαχομένων Γέρω Χατζηπέτρου, Γέρω Τζαβέλα, Γριβελίων καὶ ἄλλων τῆς Ρούμελης τέκνων, ἔδειξαν ὅτι ἦσαν ἔτοιμοι νὰ συνεχίσωσι τὸ προγονικὸν αὐτῶν ἔργον, νὰ χύσωσι, δηλαδὴ, τὸ αὐτῶν αἷμα ὑπὲρ τῆς ἐνότητος τῆς Ἑλλην. φυλῆς.

Γνωστὰ εἰσὶ τὰ κατὰ τὴν Κρητικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1866, ὅτε Πελοποννήσιοι ἀρχηγοὶ ἔσπευσαν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς μεγαλονήσου, μεθ' ὀλοκλήρων σωματίων συμπατριωτῶν των, ὅτε παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Τριπολίτου Νικολαΐδου, τοῦ Κρανιδιώτου Μήτσα καὶ τοῦ Μεσσηνίου Παπατσώνη, ἤριστον αἱ τρεῖς γενεαὶ τῶν Πετροπουλάκων προτίθουσαι τὰ Κρητικὰ χόματα διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος καὶ ἄλλων τῆς Μάνης γενναίων τέκνων, ἐνῷ ὀλίγον πρὶνέκει ἐφρονεῦντο ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος

οἱ ἐπίσης Μωραῖται καπεταναῖοι, ὁ ἱατρὸς Βασιλείου Κρανιδιώτης, ὁ Χαρίλαος Ἀναγνωστόπουλος Τριπολίτης καὶ ὁ Κώστας Τσακωνας, ἀναφέρομεν δὲ ἐν παρόδῳ ὅτι καὶ μέχρι Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου τῷ 1876, ἔσπευσαν τὰ τέκνα τοῦ Γέρω Μωρηᾶ καὶ παρὰ τὸν Ἰστρον. ἔχυσαν τὸ πολυτίμον αὐτῶν αἷμα, ὁ Τριπολίτης Μπιλίδας καὶ ὁ Μανιάτης Καλίγερας.

Ὁ μετὰ περιφρονήσεως ὀμιλήσας περὶ Πελοποννησίων, θὰ ἐλησμονήσῃ τὸ 1885 ὅτε παροικιῶδης ἐγένετο ἡ μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐν σπουδῇ ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς Πατρίδος κατὰ μυριάδας κατὰτάξεις τῶν Ἀρχάδων καὶ τῶν λοιπῶν τέκνων τῆς Πελοποννήσου, καθὼς καὶ τὸ 1886 ὅτε ὁ Λεωνίδας Πετροπουλάκης, ὁ Κουμουνδουράκης, ὁ Μήτσας, ὁ Λώρης, ὁ Κακλαμάνος καὶ ἄλλα τέκνα τοῦ γηραιοῦ Μωρηᾶ, ἔδειξαν ὅτι καὶ νὰ νικῶσι καὶ νὰ θνήσκωσι γνωρίζουσιν, ὅπως οἱ πρόγονοι αὐτῶν, ἐραμίλλως τῶν ἄλλων τῆς Ἑλλάδος τέκνων.

Βεβαίως μετὰ τῶν ἄλλων πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσιῶν τῶν Πελοποννησίων ὀφείλει τις ν' ἀναμνησθῆ, ὅτι οὗτοι ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ τῆς φιλοπατρίας ὠθοῦμενοι καὶ ὑπὲρ τῆς ἀναστάσεως τῆς Ἑλλην. φυλῆς ἀγωνιζόμενοι, μεγαλόφρονες δὲ καὶ φιλότιμοι καὶ ἔχοντες πνευλιῶν τὸ φρόνημα, ἐθεώρουν καὶ τὴν ἐαυτῶν ἰδιαίτεραν πατρίδα κοινὴν τοῖς Ἑλλησι πᾶσι, ξενίσαντες ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, ὅπως οἱ πρόγονοι αὐτῶν Τροϊζήνιοι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, τοὺς ἐκ τῆς ὅλης Ἑλλάδος προσφυγόντας καὶ παρσχόντας αὐτοῖς καὶ αὐτὸν τὸν ἄρτον τῶν ἰδίων τέκνων, μεγαλόφρονες δ' ὄντες καὶ φιλοτιμοὶ καὶ ἔχοντες πνευλιῶν τὸ φρόνημα, δὲν ἐπεζήτησαν προνόμια, οὐδ' ἐξαιρετικὰς ἀμοιβὰς καὶ δικαιοῦματα. Ἄν δὲ καὶ κατέβαλον οἱ μὲν Κουντουριῶται καὶ οἱ προὔχοντες τῆς Ὑδρας καὶ τῶν Σπετσῶν τὰς πλήρεις χρυσοῦ καὶ ἀργύρου στέφανους των, οἱ δὲ Μαυρομιχάλοι τὴν ἡγεμονίαν αὐτῶν, ἐν τούτοις καὶ οὗτοι καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ Μωρηᾶ, προθύμως ἀνεγνώρισαν τὴν ἀρχηγίαν τῶν ἐξωθεν ἐλθόντων Ἑλλήνων καὶ Εὐρωπαίων, ὧν τινων ἡ φιλαρχία καὶ τὸ φιλόπρωτον ὠθησε τὰ πράγματα εἰς ἐμφυλίους πολέμους.

Καὶ δὲν ἠρνήθησαν ἐκ πατριωτισμοῦ ἀγόμενοι, οἱ ἀπὸ ἐπτακοσίων ἐτῶν πολιτευόμενοι τῆς Πελοποννήσου Νοταραῖοι καὶ οἱ ἀπὸ τριακοσίων Ζαχάρη, καὶ Δεληγιανναῖοι καὶ οἱ ἐκατοντάδας συγγενῶν εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος προτενεγκόντες Καλοκοτρωναῖοι καὶ Μαυρομιχάλοι, καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι τοῦ Μωρηᾶ ἄρχοντες, ν' ἀναγνωρίσωσι τοὺς ἐξωθεν ἐλθόντας, καὶ τεθῆ μὲν ὑπὸ τὰς ὀδηγίας τοῦ εἰκοσιπενταετοῦς Δημοτρίου Ὑψηλάντου, ὁ Γέρω τοῦ Μωρηᾶ, καὶ ὑπὸ τὴν πολιτικὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μαυροκορδάτου καὶ τοῦ Κωλέτου, ὁ Κουντουριώτης, οἱ Μαυρομιχάλοι καὶ οἱ ἄλλοι δαφνηστερεῖς τοῦ Μωρηᾶ καπεταναῖοι, ἄρχοντες καὶ ἡγεμόνες· ἡ δὲ φιλοπατρία τῶν Μωραϊτῶν ἤγαγεν αὐτοὺς μέχρι τοῦ νὰ ὑπαχθῶσι κατὰ τὴν εἰς Πέτα ἐκστρατείαν, ὁ Τουρκοφάγος, ὁ Γενναῖος καὶ ὁ Κανέλλος Δεληγιάννης καὶ ὑπ' αὐτὴν τὴν στρατιωτικὴν (!!!) ἀρχηγίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου.

Τὰ ἀνωτέρω ἀγνοοῦσι βεβαίως οἱ ἐξυβρίζοντες τοὺς Πελοποννησίους, ὠφείλαν ὅμως νὰ τὰ μάθωσι, καθὼς καὶ ὅτι οἱ Πελοποννήσιοι πάντοτε ἔδειξαν ὅτι ἐμφορῶνται ὑπὸ πνεύματος γενικωτέρου καὶ οὐχὶ μικρολόγων παθῶν, διότι αἱ ἐν Ἐπιδαύρῳ καὶ ἐν Ἐρμιόνη συνελύσεις, ἂν καὶ κατὰ μέγιστον μέρος ἐκ Πελοποννη-

σιών συγκείμεναι, ἐκ πατριωτισμοῦ ὁμῶς ἀγόμεναι, ἡ μὲν πρώτη ἀνεκέρυξεν Ἑλληνας ἔχοντας τὰ αὐτὰ δικαιώματα πάντας τοὺς ἀπὸ τοῦ Αἵμου μέχρι Ἰδης ἀγωνισθέντας, ἡ δὲ δευτέρα διὰ τοῦ πρώτου ψηφίσματος, διέλυσε τὰ ὄνειρά τινων, μὴ Πελοποννησίων μὲν, Ἑλλήνων ὁμῶς καθ' ὅλα καὶ ὁμοίων τοῖς περὶ τὸν πρόην πρωθυπουργὸν ἐπιδραμοῦσι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, οἵτινες ἐν τῷ καθορισμῷ τῶν ἀποτελεσσομένων τὴν αὐτόνομον Ἑλλάδα ἐπαρχιῶν ὀνειρευόμενοι νέας Μολδοβλαχικὰς σατραπείας, ἐζήτουν νὰ περιορίσωσιν αὐτὴν μέχρι τοῦ Ἰσθμοῦ.

Ταῦτα ἕκαστος ὀφείλει νὰ ὑπομνησῆται τοῖς ἀσεβοῦσι πρὸς τοὺς Μωραίτας, καθὼς καὶ ὅτι οὗτοι ἐπικρατήσαντες ἐπὶ τῶν δύο βασιλείων ἐν τῇ πολιτείᾳ, διὰ πολιτευομένων Πελοποννησίων, ἦτοι τοῦ Βούλγαρη, τοῦ Μιαούλη, τοῦ Κριεζῆ, τοῦ Κουμουνοῦρου, τοῦ Ρούφου, τοῦ Ζαήμη καὶ τοῦ Δεληγιάννη ἐδείχθησαν πρὸς πάντας τοὺς Ἑλληνας ὅμοιοι, θεωροῦντες τὴν Ἑλλάδα μίαν καὶ μὴ ἐργαζόμενοι μεροληπτικῶς ὑπὲρ ἐνὸς αὐτῆς μέρους, οὐδὲ διαθέτοντες τὰς προσόδους τῆς ἀφνειοῦ καὶ ἐριβώλακος Πελοποννήσου εἰς δωρεὰς βασιλικὰς καὶ δημόσια ἔργα, μεροληπτικῶς ὀριζόμενα καὶ μεροληπτικώτερον ἐκτελούμενα. Ὄρειαν οἱ κατὰ τῶν Μωραϊτῶν ἀσεβοῦντες νὰ μάθωσιν, ὅτι ἀκόμη τῷ 1852 ἐν τῇ Βουλῇ, τρεῖς ἐκ Πελοποννήσου βουλευταὶ οἱ μακαρίζεται Ζαήμη, Κουμουνοῦρος καὶ Βιλαέτης ἔσχον τὴν πρωτοβουλίαν ἐν τῆς Βουλῆς ἐκ Πελοποννησίων κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος συγκειμένης, καταργήσεως τοῦ περὶ αὐτοχθόνων νόμου, οὔτινος αἰτία ἦτο μόνη ἡ ἰδιοτέλεια τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπιδραμόντων Ἑλλήνων καὶ μὴ καὶ οἵτινες: ὡς οἱ ὅμοιοι τῶν σημερινῶν σύντροφοι τοῦ Τρικούπη, θεωροῦντες ἐμπόδιον τοὺς Πελοποννησίους, ἐξηγρίωσαν αὐτοὺς διὰ τῆς ἀδίκου πίεσεως καὶ τοῦ διωγμοῦ.

Αὐτὰ ἔπρεπε νὰ διδαχθῆ πᾶς ἀσεβῶν πρὸς τοὺς Πελοποννησίους, λαμβάνων οὕτω μάθημα διὰ τὴν συμπεριφορὰν του πρὸς μέγα μέρος Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ἐναντίον τοῦ ὁποίου καταφέρονται δι' οὐδένα ἄλλον λόγον ἢ μόνον χάριν τῶν καταχθονίων τοῦ πρόην πρωθυπουργοῦ σχεδίων δημιουργοῦντος Σινικὰ τεῖχη διασφραζοῦντα τοὺς Ἑλληνας.

• **Ἐξωμερίτης.**

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀφόρητος ἀληθῶς ἡ κατάστασις τῆς ἀτμοσφαιρῆς μὲ τὰς διαρκεῖς σχεδὸν καθημερινὰς βροχὰς, ἀπὸ τῆς παρελθούσης δὲ Παρασκευῆς πάλιν ὁ καιρὸς ἐγένετο ψυχρότατος, διότι πᾶσα ἡ Ἑλλάς εἶναι χιονοσκεπαστος, διακοπείσης καὶ τῆς συγκοινωνίας ἐν Πελοποννήσῳ ὅπου ἐγένοντο καὶ δυστυχήματα, ἀναγκασθείσης τῆς κυβερνήσεως νὰ συνδράμῃ χρηματικῶς καὶ δι' ἀποστολῆς στρατοῦ ἵνα ἀνοιχθῶσιν αἱ ὁδοὶ καὶ ἐπαναρχίσῃ ἡ συγκοινωνία. Καὶ ἡ θάλασσα δὲ σαλεύεται ὑπὸ τῆς τρικυμίας, ἐξ ἧς πλεῖστα ναυάγια ἐγένοντο πολλὰ τοῦ τῆς Μεσογείου.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης ἀνεφάνη ἡ Εὐλογία ἐν τῷ δημοτικῷ νοσοκομείῳ εἰς ἄρρωστον ἀρ' ἐσπέρας ἀποβιβάσθῆντα ἐκ τοῦ Αὐστρ. ἀτμοπλοίου προσερχομένου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου ἡ νόσος ποιεῖται

θραῦσιν καὶ ἀποσταλέντα ἐκεῖ ὑπὸ ἱατροῦ μὴ ἀναγγεῖλαντος εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς ὅτι ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ ἐπεσκέφθη εὐλογιῶντας. Ὁ προσβληθεὶς ἀπέθανε τὴν ἐπομένην ὑπὸ Ἀραποευλογίας, ἐξ ἧς προσεβλήθησαν καὶ ἀπέθανον ἕτεροι δύο ἀσθενεῖς νοσηλευόμενοι ἐν τῷ αὐτῷ δωματίῳ καὶ συγκοινωνήσαντες μετ' αὐτοῦ. Ἐλήφθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τὰ δέοντα μέτρα πρὸς ἀπόλυμανσιν τῶν δωματίων τοῦ νοσοκομείου καὶ ἐν γένει περιορισμὸν τοῦ κακοῦ καθ' ὅλην τὴν πόλιν.

— Συνεπεῖα δὲ τῆς ὡς ἄνω ἐνσκήψεως ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς εὐλογίας, τὸ Ἀδελφάτον αὐτοῦ προσέβη εἰς τὸν διορισμὸν ἱατρῶν τοῦ νοσοκομείου τῶν κ. κ. Δ. Ἀποστολίδου κ. Ἰ. Φουστάνου καὶ εἰς τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἐπιστάτου αὐτοῦ.

— Εἰς ἄριστον μέτρον προσέβη κατ' αὐτὰς ὁ ἀστυνομεύων κ. Γρέζος ἀναρτήσας εἰς τρία τῆς πόλεως μέρη φανούς κεχρωματισμένους ἐφ' ὧν ἀναγράφεται τὸ ὄνομα τοῦ ἀγρυπνοῦντος τὴν ἐσπέραν ἐκείνην φαρμακοποιοῦ, ὅπως ὀδηγῶνται εἰ ἐν καιρῷ νυκτὸς λαμβάνοντες ἀνάγκην φαρμάκων.

— Συνιστῶμεν εἰς τοὺς συμπολίτας ἡμῶν ὅπως ἐμβολιασθῶσι, τῶν δημοτ. ἱατρῶν ἐφοδιασθέντων διὰ νωποτάτης δαμαλίδος τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἑλλην. δαμαλιστηρίου τοῦ κ. Ἀλεξ. Δευτεραίου, ἣν ἡ δημορχία ἐπρομηθεύθη τὴν ἐβδομάδα ταύτην.

— Εἰς τὴν ἐνταῦθα μοιραρχίαν ἐποθετήθη ὁ ἀνθυμομοίραρχος κ. Μιλτ. Ἐβερτ ἐκ τῶν ἀρίστων τῆς χωροφυλακῆς ἀξιωματικῶν, ὑπηρετήσας δὲ καὶ ἄλλοτε ἐνταῦθα.

— Παραιτηθέντος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ γραμματέως τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν κ. Δ. Πάλλη, διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ δικηγόρος κ. Ἀ. Φαρσῆ. Ἀποχωρήσαντες ὁμῶς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κ. Πάλλη ὀφείλομεν κατὰ καθῆκον δημοσιογραφικὸν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ κ. Πάλλης ἐπὶ τριετίαν ὅλην ὑπηρετήσας ἐνταῦθα, τοὺς πάντας εὐχρέστησε διὰ τῆς ἀκριβοῦς τοῦ καθήκοντος ἐκπληρώσεως.

— Σχολάρχης τοῦ ἐνταῦθα Β'. Ἑλληνικοῦ Σχολείου διωρίσθη ὁ ἡμέτερος συμπολίτης κ. Μιχαὴλ Μυριοφθυνοῦ διδάκτωρ τῆς φιλολογίας τοῦ ἡμετέρου πανεπιστημίου. Ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Μυριοφθίνου ἐπεκροτήθη ὡς λίαν ἐπιτυχῆς, καθ' ὅσον οὗτος ἐπιστήμων καλῶς μεμορφωμένος ἀπὸ καιροῦ, ἐδικαιοῦτο νὰ καταλάβῃ θέσιν ἀξίαν ἑαυτοῦ.

— Παρακαλεῖται ὁ γράψας ἡμῶν ταχυδρομικῶς νὰ ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς ἐξηγούμενος προφορικῶς, ἔστω δὲ βέβαιος ὅτι θέλει τηρηθῆ πᾶσα ἐχεμυθία καὶ αὐτῷ μὲν εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς πληροφορίας ἃς παρέχει ἡμῖν, νὰ μὴ φοβῆται δὲ ἀπειλὰς, τὰς ὁποίας ὁ ἴδιος ἀπειλούμενος δὲν συλλογίζεται οὐδόλως.

— Ἡ χρηστὴ ἡμῶν συμπολίτις, γνωστὴ δὲ καὶ ἐκ προηγουμένων φιλανθρωπῶν ἔργων κ. Πέρδικα Γαλάτη, ἐδωρήσατο δραχμὰς δισχιλίας εἰς τὸ ταμιεῖον τοῦ κατὰ τὴν Πηγὴν ἱεροῦ Ναύσκου τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, ὀρίσασα ἵνα δι' αὐτῶν οἰκοδομηθῶσι δύο ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ ναοῦ δωμάτια, πρὸς ὑποδοχὴν τῶν εἰς αὐτὸν μεταβαινόντων προσκυνητῶν. Πρὸς τὴν εὐγενῆ δωρητρίαν ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας τὸ συμβούλιον τοῦ ναοῦ, τὸ ὅποτον εἶναι ἐπίσης ἀξίον συγχαρητηρίων διότι διὰ τῆς ἐπιμελείας αὐτοῦ ὁ ναὸς καθ' ἑκάστην προσδεύει καὶ εὐδοῦται.

— Επίσης δὲ καὶ ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Ν. Τσιβουράκης, ἐκ τῶν ἀρχαίων τῆς Ἑρμουπόλεως κατοίκων, ἀπὸ ἐτῶν δὲ εἰς Ἀθήνας διαμένων, ἐπεμψε πρὸς τὴν ἐνταῦθα Φιλόπτωχον Ἑταιρίαν δραχμὰς πεντακοσίας. Ὁ «Ἡλιος» ἀναγράφων τὴν εὐγενῆ πράξιν τοῦ χρηστοῦ τούτου τέκνου τῆς Ἑρμουπόλεως, εὐχεται ἵνα καὶ ἄλλοι μιμηθῶσιν αὐτόν.

— Καὶ οἱ ἡμέτεροι δὲ συμπολίται κ. Κωσταντῖνος Κατσούφρης καὶ Παναγ. Σάλτας ἐδωρήσαντο τῷ Σεβασμιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ κ. Μεθοδίῳ, ὁ μὲν πρῶτος ἐγκόλπιον ἀδαμαντοκόλλητον μετὰ χρυσοῦς ἀλύσσεως καὶ ὁ δεύτερος ἀρχιερατικὸν θρόνον περικαλλῆ διὰ τὸν ἐν Ἐπισκοπαίῳ Ναὸν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ.

— Κατὰ τὸ λῆξιν ἔτος 1890 ἐτελέσθησαν ἐν Ἑρμουπόλει 191 γάμοι.

— Ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ ἐτελέσθησαν τὴν Κυριακὴν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἐπαμεινώνδα Γουλανδρῆ μετὰ τῆς δεσποινίδος Εἰρηνούλας θυγατρὸς τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Γεωργ. Βαλμᾶ κόρης καλῶς ἀνατεθραμμένης.

— Ἐν Ἀθήναις ἀπέθανε νέος τὴν ἡλικίαν ὁ ἰατρός Κωσταντ. Σαγανόπουλος γαμβρὸς τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου κ. Σπ. Ζορπάνου.

— Γενομένης εἰς Ψαρὰ τὴν Κυριακὴν ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς ἐξελέγη βουλευτὴς ὁ κ. Ἀλέξ. Κανάρης υποψήφιος τῆς συμπολιτεύσεως.

— Ἐν Ἀθήναις ἀπέθανεν ἡ **Ψαλλοῦ** μήτηρ τῶν γνωστῶν εἰς τὴν Ἑλλήν. κοινωνίαν ἀδελφῶν κ. Κυργουσίου, ὡς καὶ τῆς κ. Ὀλυμπίας συζύγου τοῦ ἐνταῦθα Οἰκονομ. Ἐφόρου κ. Μόσχου. Ὁ «Ἡλιος» εὐχεται τῇ θανούσῃ τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν συλλυπούμενος τοῖς τέκνοις αὐτῆς.

— Μετ' εὐχαριστήσεως εἶδομεν ὅτι οἱ ἐν Πειραιεῖ κατασκευασταὶ ὑφασμάτων κ. Ἀδελφοὶ Ῥετσίνα ἀνήθηκαν εἰς τὸν ἐνταῦθα μεγαλέμπορον κ. Ν. Ζ. Μαθᾶν δημοτ. σύμβουλον, τὴν ἀποκλειστικὴν πώλησιν **τῶν δριλέων, λευκῶν πανίων** καὶ παντὸς ἐν γένει προϊόντος τῶν ὑφαντηρίων αὐτῶν. Ἡ προτίμησις, ἣν ἐν γένει πάντες δίδουσι εἰς τὰ ὑφάσματα τῶν κ. Ῥετσίνα, πρὸς δὲ καὶ ἡ ἀρίστη ἐκλογή τοῦ ἐνταῦθα ἀντιπροσώπου αὐτῶν θέλει ἀναπτύξει βεβαίως τὴν αὔξησιν τῆς καταναλώσεως τῶν προϊόντων τοῦ ἐργοστασίου αὐτῶν.

— Ἐξεδόθησαν δύο φυλλάδια τοῦ ὑπὸ τῶν κ. Μπάρτ καὶ Χίρστ ἐκδιδομένου Ἑγκυκλοπαιδικοῦ λεξικοῦ τοῦ Ν. Πολίτου περιέχοντα πολλὰ ἄρθρα μετὰ πολλῶν εἰκόνων. Οἱ συνδρομηταὶ αὐτοῦ θέλουσι λάβει τὰ φυλλάδια εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Ἐμ. Βεκερέλη.

— Εἰς τὸ πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων πωλεῖται τὸ «Ἡμερολόγιον τῆς Θέμιδος» διὰ τὸ 1891, βιβλίον χρησιμώτατον διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ποιήσας καὶ χρησίμους γνώσεις εἰς πάντα δικηγόρον καὶ ἐν γένει δικαστικόν.

— Δαπάναις τοῦ ἐνταῦθα βιβλιοπώλου κ. Γ. Μέμου, ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτὰς βιβλίον χρησιμώτατον τοῖς ναυτιλλομένοις «Φάροι καὶ Φαναὶ τῆς Μεσογείου, Ἀδριατικῆς κ.τ.λ.» ὑπὸ Ν. Α. Συρίγου. Τὸ εἰρημένον βιβλίον ἔχει τὸ προτέρημα ὅτι ἐτυπώθη καλλιτεχνικώτατα, ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ τοῦ φιλοκάλου συμπολίτου ἡμῶν κ. Ῥενιέρη Πρίντεζη, μὴ παύοντος καθ' ἑκάστην τὴν τελειοποιῆ καὶ πλουτίσει τὸ ἐργοστάσιόν του, καταστήσαντος δ' αὐτὸ ἐφάμιλλον τῶν ἀρίστων Ἀθηναϊκῶν, ὅπερ ἀναγνωρίσασα καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων ἐτίμησεν αὐτὸν δι' ἀργυροῦ μεταλλίου, βραβευθέντα ἐπίσης καὶ κατὰ τὴν Παγκόσμιον ἐκθετὴν τῶν Παρισίων.

— Τὸ ἐνταῦθα πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων εἰδοποιεῖ τοὺς συνδρομητὰς μυθιστορημάτων ἢ ἄλλων κατὰ φυλλάδιον πωλουμένων ἐν αὐτῷ βιβλίων, νὰ φροντίζωσι νὰ λαμβάνωσι ταῦτα τακτικῶς, διότι κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ἐπιστρέφονται εἰς Ἀθήνας τὰ περισσεύοντα φυλλάδια.

— Ἀφιχθεὶς ὁ νέος ταμίας τοῦ τελωνείου κ. Διονύσιος Δάσιος ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

— Μετατεθέντος ἐνταῦθεν τοῦ Ἐλεγκτοῦ κ. Ἀ. Ἀρνοπούλου, διωρίσθη ὁ κ. Ἀλέξ. Π. Κωνσταντινίδης καὶ ἄλλοτε ὑπηρετήσας ἐνταῦθα.

— Οἱ κ. Ἀδελφοὶ Πολυμέρη μετέφερον τὸ γνωστὸν αὐτῶν βιβλιοδετεῖον εἰς τὴν Ἀποθήκην Ταραντίνου καὶ ἀντικρὺ τοῦ φαρμακείου Δαμβέργη.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

τοῦ καθηγητοῦ κ. Ζύγουρα

ἣτις ἐξεδόθη εἰς τεύχη. Περιέχει τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐμπορίου, πλούσιον ταμείον γνώσεων ἀναγκασιωτάτων διὰ πάντα ἔμπορον καὶ διαχειριστὴν.

Ἀμφιβάλλομεν ἂν ὑπάρχη εἰς τὸ ἡμέτερον ἔθνος ἄλλο τοιοῦτον βιβλίον, δι' ὃ προτρέπομεν τοὺς ἔμπορους νὰ προμηθευθῶσιν αὐτό.

Ο κ. ΠΑΝ. ΑΡΑΝΙΤΗΣ

ΠΩΛΕΙ

ΛΑΜΠΑΣ

ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΙΣ

Συστάσεις καὶ πληροφορίες.

Λουκούμια τῶν κ. Ἀδελφῶν Δαπόλα.

Ὁδοντοῖατρος ὁ κ. Ἀντ. Νικολάου.

Μπέρα Βιέννης ἔχει τὸ ζυθοπωλεῖον «Γαμβρίνος»

Ἐτοιμα φορέματα ὁ κ. Ν. Ζ. Μαθᾶς.

Κόνιν ἐντομοφθόρον ἔχει ὁ κ. Λεων. Γκοβόστης

Κρασι Κέας παλαιὸν πρώτης ὁ κ. Πασαράς.

Καθήκλας κατασκευάζει ὁ κ. Β. Τορνάρης.

Ἄρρολογᾶς ὁ κ. Ἰωσήφ Πρίντεζης.

Χρυσωτῆς καὶ κοσμηματογράφος ὁ κ. Ἰ. Μαυρόπουλος.

Ἐπισκεπτῆρια εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ κ. Ῥ. Πρίντεζη.

Καπέλλα ἐκόμισεν ὡραιότατα ὁ κ. Μακρωνίτης.

(Ἔπεται δικαστ. παράρτημα)